جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه
دیوان عالی کشور
اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی

رأی شماره : ۲۹-۱۳۶۳/۸/۲۸

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

با توجه به ماده ۳۸٦ قانون تجارت که در صورت تلف یا گم شدن مال التجاره، متصدی حمل و نقل را جز در مواردی که مستثنی شده مسؤول قیمت کالا و ماده ۳۸۷ آن قانون نامبرده را در مورد خسارت ناشیه از تأخیر تسلیم یا نقض یا خسارات بحری(آورای) مال التجاره در حدود ماده قبل مسؤول شناخته و اینکه در پرونده های مطروحه به جای آنکه شرکت سهامی بیمهٔ ایران به قائم مقامی از بیمه گزار دعوی خود را جهت مطالبهٔ خسارتی که به صاحب کالا پرداخته،علیه متصدی حمل و نقل اقامه نماید علیه نماینده تجارتی متصدی حمل و نقل که مسئوولیت و تعهد نماینده به موجب اسناد و مدارک پرونده ثابت و مسلم نشده طرح کرده، فلذا استماع دعوی به کیفیت مرقوم مجوز نداشته بدیهی است در صورتی که بر دادگاه معلوم و محرز شود که نماینده تجارتی متصدی حمل و نقل دارای اختیارات و تعهداتی بوده که او را مسوؤل نموده و می تواند طرف دعوی مطالبهٔ خسارات قرار گیرد قبول دعوی به طرفیت او بلااشکال است و در این زمینهٔ آراء شعبهٔ سیزدهم و شعبهٔ هیجدهم دیوان عالی کشور که متضمن این معنی است موافق موازین تشخیص و نتیجتاً مورد تأیید است.

این رأی بر طبق قانون مربوط به وحدت رویه قضایی مصوب هفتم تیر ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه ها لازم الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور